

ה"ט 5020/09/22 - עמרי בירתי נגד דניס

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 5020-09-22 עמרי בירתי נ' דניס
תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופטת סיגלית מצא**
המבקש: עמרי בירתי
נגד
המשיב: דניס

החלטה

1. בפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
2. הבקשה הוגשה ביום 4.9.2022, והובאה בפניי במסגרת תורנות.
3. הצדדים הם שכנים בבית משותף, כאשר המשיב מתגורר בדירה שמעל דירת המבקש.
4. לטענת המבקש, המשיב פוגע בבריאותו, מתעלל בו נפשית, מבצע עבירות כלכליות נגדו ואף פורץ תדיר לדירתו. לטענת המבקש, הגיש מספר תלונות למשטרת ישראל, ללא הועיל. משכך, הוגשה הבקשה.
- בעדותו בפניי טען המבקש כי המשיב מפעיל קרינה מייננת בחדר השינה שלו, באופן המונע ממנו לישון, כי המשיב שולט על כרטיסי האשראי שלו, על ההודעות הטלפוניות שלו, על הטלפון הקווי בדירתו ועוד.
5. לאחר ששקלתי את הדברים, ועם כל הצער על הסבל (הסובייקטיבי) שחש המבקש, לא מצאתי ליתן צו כמבוקש. ואבהיר.
6. סעיף 2 (א) לחוק מניעת הטרדה מאיימת מגדיר הטרדה כ"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו." ס"ק (ב) מונה דוגמאות להטרדה מאיימת, ביניהן: בילוש, מארב או התחזקות אחר תנועותיו או מעשיו, או פגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת.
7. בבר"ע (י-ם) 179/04 נס שובל נגד מרים ניסים (10.8.2004) דן בית המשפט בחוק מניעת הטרדה מאיימת ותכליותיו ועמד על הזיקה בינו לבין החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, שנחקק עשר שנים לפניו:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת (בעניין זה מקובלת עליי גישתה של עו"ד סלע בסעיף 28 לבר"ע).

יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה."

לעניין זה ראו גם דברי בית המשפט ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (28.4.2011):

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

8. המבחן להתקיימות התנאים המנויים בסעיף 2 לחוק אינו סובייקטיבי כי אם אובייקטיבי. ועוד, רשימת המקרים המנויים בסעיף 2(ב) לחוק אינם רשימה סגורה, כעולה מהמבחן הקבוע בסעיף 2(א) לו (בש"א 170662/07 אלוני סדובניק רוני נ' הלפרין אפרים (21.8.2007)). יחד עם זאת, לא כל "הטרדה" עולה כדי "הטרדה מאיימת". על מנת לסווג הטרדה כ"מאיימת", יש להשתכנע כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו (ה"ט (קר') 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.2015)). הפסיקה פירשה את הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע, ככוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה, כמו גם לפגוע בשגרת החיים התקינה (ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.2016)).

9. בה"ט (ראשל"צ) 8252-06-17 שחר עזרא נ' ערן מישוריס (23.6.2017) התייחס בית המשפט לאיזון בין המבחן הרחב הקבוע בסעיף 2 לחוק מניעת הטרדה מאיימת לבין הפגיעה הכרוכה במתן צו לפיו ואמר את הדברים הבאים:

"... בהתחשב בתכליות של החוק, ובסמכויות שהוא מקנה לביהמ"ש, ליתן צווים המהווים הגבלה של ממש על חירותו של אדם, על חופש התנועה שלו ועל חופש הביטוי שלו, ספק אם יש הצדקה להפעיל את אותן סמכויות בהעדר סכנה לפגיעה ממשית במבקש.

זאת ועוד, על אף ההגדרה המרחיבה, נראה כי ההנחה הגלומה בהוראות החוק היא כי

מעשי הטרדה עליהם נועד החוק לחול, הינם מעשים המופנים כלפי הנפגע, וכרוכים
בחדירה למרחב הפרטי שלו (הפיזי או הרעיוני), באופן המאיים עליו או על שלווה חיו.

10. החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד לפתור, באופן מידי ולתקופה קצובה, מעשים שיש בהם לאיים, לפגוע או לשבש בצורה חמורה את שגרת חיו של המבקש. על המבקש צו מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת להניח תשתית אובייקטיבית המבססת את תחושתו הסובייקטיבית בדבר הטרדה, באופן המצדיק פגיעה בחירותו של המשיב.

11. לא כך הדבר בעניינו.

הגם שדומה כי המבקש אכן מצוי במצוקה סובייקטיבית, לא שוכנעתי כי המשיב הוא המקור למצוקה זו. אף לא מצאתי בסיס אובייקטיבי למעשים החמורים אותם מייחס המבקש למשיב. זאת ועוד, המעשים אותם מייחס המבקש למשיב הנם פליליים. משהגיש המבקש תלונות למשטרת ישראל, יש להניח כי ככל ויש בהן ממש - תטפל בהן משטרת ישראל. מכל מקום, החוק למניעת הטרדה מאיימת אינו אכסניה מתאימה לטיפול בתלונות כגון אלה ואין בגדרו סעדים מתאימים.

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח את ההחלטה למבקש ותסגור את התיק.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"ב, 04 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.